

ARI KUITTINEN

Herran lähetti jo nuoresta pitäen

Teksti: Daniel Pant **Kuvat:** Maria Pant, Ari Kuittisen oma arkisto

**ARI KUITTINEN SAI KUTSUN EVANKELIUMIN TYÖHÖN JO TEINI-IÄSSÄ.
VUOSIEN VARRELLA HÄN ON TEHNYT LÄHETYSTYÖTÄ NIIN KOTIMAASSA KUIN YMPÄRI MAAILMAN.**

Ari varttui upseeriperheessä, kahdessa eri varuskunnassa. Kolhuilta ei kuitenkaan vältytty.

– Lapsuudessani vanhemmilleni tuli avioero ja muutimme Helsinkiin isäni synnyinseuduille. Kävin pääkaupunkiseudulla koulut, Ari kertoo.

Sittemmin perhe muutti Espooseen Tapiolaan, jossa Ari vietti nuoruutensa. Perheen vaikeudet johtivat siihen, että Arin sisko tuli väkevällä tavalla uskoon.

– Seurasin taustalla sitä vuoden tai pari. Se vaikutti minuun niin, että aloin lukemaan Raamattua. Olin silloin 16-vuotias. Vuoden verran luin Raamattua. Pyhä Henki veti minua Raamatun sanan kautta. Olin pakahtumaisillani onnesta, kun uskovan ystäväni kanssa lopulta avasin sydämeni ja sanoin: "Haluan tulla uskoon", Ari muistaa.

Siinä hetkessä Ari sai polvistua Jeesuksen eteen ja uudestisyntyi.

– Se paine ja tuska, jota kannoin sisälläni, lähti pois. Rauha tuli sisimpääni. Muistan elävästi seuraavan aamun, kun heräsin. Minulla oli niin kevyt olo, tuntui että liitelin. Oli syvä onni. Elämäntapani muuttui kuin veitsellä leikaten ja sitten lähdin taapertamaan Jeesuksen kanssa. Halusin tehdä täyttä totta ja seurata häntä. Menin seurakuntaan ja kävin kasteella.

ROHKEUS TODISTAA

Ari oli ollut uskossa vasta vähän aikaa, kun hän alkoi todistaa uskostaan.

– Olin hirveän arka ja ujo. En oikein uskaltanut edes puhua ihmisten edessä, mutta Jumala antoi minulle siihen rohkeuden, vaikka olin todella arka esiintymään.

Ari päätti, että hän todistaisi koulukavereilleen, kun hänelle järjestyi mahdollisuus pitää luokan edessä viiden minuutin esitelmä uskonnosta.

– Tein esitelmäni niin, että sain huijattua todistukseni siihen. Kun olin menossa eteen, pelkäsin, ja tuntui että sydämeni tulee melkein rinnasta ulos. Sanoin: "Jumala, koen, että teen tämän, vaikka pelottaa." Kun avasin suuni, Jumalan rauha tuli siihen tilanteeseen. Siinä oli Jumalan läsnäolo ja sellainen Jumalan voima. Sen jälkeen minulle tuli hyviä keskusteluja uskosta monien kanssa. Sanoin Jumalalle: "En koskaan tule kieltäytymään todistamasta." Myöhemmin Ari sai pitää aamu- ja iltahartauksia armeijassa komppanialleen. Taustansa vuoksi Ari oli arka ja kaikki tämä oli Jumalan ihmettä.

ELÄMÄNTAPANI MUUTTUI KUIN VEITSELLÄ LEIKATEN JA SITTEN LÄHDIN TAAPERTAMAAN JEEСУKSEN KANSSA.

– Kun päätin tehdä Jumalan tahdon ja todistaa, se avasi Jumalan voiman minulle. Tämä sai alkunsa päätöksestä: "Tahdon palvella häntä koko elämäni".

KOKO ELÄMÄ HERRAN PALVELUKSEEN

Näiden kokemusten saattelemana Ari oli kuuntelemassa erään lähetysaarnajaan puhetta, joka haastoi lähtemään lähetystyöhön. Se oli kesäkonferenssi.

– Ilman mitään kummempia tunteita, sanoin Jumalalle: "Jos haluat käyttää minua, olen käytettävissä." En ollut edes tuttu seurakunnassa kenellekään, mutta muutaman kuukauden kuluttua olin jo lähetysmatkalla Aasiaan palvelutiimin kanssa.

Ari tapasi tulevan vaimonsa seurakunnassa.

– Minulla ja vaimollani Maikilla oli yhteisiä tuttuja, se oli normaalia tutustumista. Maikki kyseli kysymyksiä kutsu-muksestani. Sanoin rehellisesti: "Näkyne on, että menen naimisiin ja lähdemme lähetyskentälle". Hän kauhisteli, että mikä kaveri tämä on, kun meinaa viedä tosta noin vaan jonkun mukanaan Aasiaan, Ari muistelee nauraen.

Rakkaus roihahti ja Herran johdatus oli mukana kaikessa. Ari ja Maikki avioituivat ja ensimmäisen tyttärensä saatuaan he ryhtyivät sanoista tekoihin ja lähtivät koko perheenä lähetystyöhön. Kohteeksi johdattui jo aiemmin puhuttu Asia.

Ilman mitään kummempia tunteita, Ari sanoi Jumalalle: "Jos haluat käyttää minua, olen käytettävissä."

Parin vuoden päästä Kuittiset palasivat Suomeen, jossa perheen toinen tytär sai syntyä. Kuitenkin Herra kutsui nämä palvelijansa takaisin elopellolle ja koko perhe lähti uudelleen useaksi vuodeksi takaisin Aasiaan, jossa he asuivat myös muutaman vuoden asuntovaunussa.

HERRA ILMESTYI PARANTAJANA

Kotiin palattuaan, alkoi asettuminen Suomeen, yrityksen perustaminen ja monet vastuut seurakunnassa oman työn ohessa. Vuosia kului ja kutsun suhteen sisäinen kompassi oli kadonnut, vaikka koko ajan oli halu palvella. Arilla alkoi koetuksen aika, johon liittyi myös monenlaista fyysistä sairautta ja vaivaa. Ari rukoili Herralta apua ja tutki Hänen Sanaansa, joka alkoi avautua uudella tavalla. Tämä tapahtui vajaa viisi vuotta sitten.

– Jumala kohtasi minua Herrana ja Parantajana. Siinä kohtaamisessa sisäinen maailmani laitettiin kohdalleen ja kutsuni uudistettiin.

Uudistuksen jälkeen Arin sydämessä roihahti se alkuperäinen kutsu palvella Herraa ja kompassi asettui kohdilleen ja näytti suunnan uudelleen. Reijo Hännisen kohdatessa se konkretisoitui yhteisenä näkynä perustaa nyt alkunsa saanut Toivon Saattue yhdistys.

Arin elämän motto on Herralta rukouksessa saatu: "Pieni on suurta ja suuri on pientä".

– Siinä on merkitys minulle, mutta en avaa sitä. Jokainen voi itse tutkia ja pohtia sen merkitystä. ■

||

**SIINÄ KOHTAAMISESSA SISÄINEN MAAILMANI
LAITETTIIN KOHDALLEEN JA KUTSUNI UUDISTETTIIN.**

MARANATA!

Tule Herra Jeesus

Teksti: Daniel Pant

Kuvat: Sanni Tunturipuro, Meija Kyllösen ja Reijo Hännisen oma arkisto

REIJO HÄNNINEN, ARI KUITTINEN JA MEIJA KYLLÖNEN JOUDUTTAVAT JEEKSEN TAKAISINTULOJA LÄHETYSYHTEYS TOIVON SAATTUEEN KAUTTA VIEMÄLLÄ EVANKELIUMIN ILOSANOMAA KAIKKEEN MAAILMAAN, ERITYISENÄ KOHDEALUEENAAN TÄLLÄ HETKELLÄ AASIA JA ETELÄ-AMERIKA.

Yhdistys Toivon Saattue on varsin tuore. Se sai alkunsa vasta keväällä 2020. Reijo Hänninen oli kuitenkin kantanut näkyä jo pitempään sydämellään. Mukaan johdattui samanhenkinen Ari Kuittinen.

– Kun tapasimme, emme olleet nähneet toisiamme lähes 35 vuoteen, mutta tuntui kuin olisimme tunteneet toisemme aina, Ari kertoo.

REIJO HÄNNINEN – LÄHETYSTYÖ VERESSÄ JO SUKUPOLVIEN AJAN

Reijo Hänninen ja Ari Kuittinen olivat nuorina alun pitäen samassa seurakunnassa ja lähtivät sieltä eri puolille maailmaa. Arin suunnistaessa Aasiaan, Reijon tie vei Etelä-Amerikkaan Boliviaan ketšuaheimon pariin reiluksi 10 vuodeksi.

Reijo Hänninen on neljännen polven lähetystyöntekijä. Reijon varhaislapsuutta leimasi vanhempien paljot poissaolot ja paikkakunnalta toiseen muuttaminen tiheään tahtiin.

– Jos joku kysyy, mistä olen kotoisin, en ole tosiaankaan mistään kotoisin. Lähetystyöhön koulutetaan näköjään jo ennen syntymää. Kun lapsuudesta lähtien on eletty ilman juuria, on helppo lähteä maailmalle, lähetystyöhön, Reijo toteaa.

Lapsuudessa Reijon lempilaji oli jalkapallo, josta muodostui oikea intohimo hänelle. Lämmin muisto on jäänyt siitä, kun isä pelasi jalkapalloa Reijon kanssa.

KOVUUTTA YMPÄRILLÄ

1960-luvulla Suomi oli toipumassa sodan jäljiltä ja tapahtui paljon jengiytymistä. Reijon ystäväpiiritkin muotoutuivat jengeiksi.

– Pyhäkoulussa kävin jonkun kerran, mutta siellä oli mielestäni kummallisia lammastarroja ym. aiheeseen kuulumatonta "hempeää" rekvisiittaa. En tykännyt ollenkaan.

Samalla Reijo urheili. Hiihtäminen, jääkiekon pelaaminen ja juokseminen olivat lähellä sydäntä.

Reijo tuli teini-ikään ja hänen ollessaan 13-vuotias, ensimmäiset kännit lähtivät silloin liikkeelle. Seuraavat seitsemän vuotta hänen elämässään olivatkin varsin monivärisiä ja viikonloput usein rajujakin.

Pelattuaan seurajoukkueessa jääkiekkoa Reijon polvilumpio meni sijoiltaan eräässä ottelussa. Siihen loppui kuin seinään tuo urheilulaji, josta oli tullut epäjumala.

ENGLANNISSA ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ

Muutaman kuukauden kuluttua tuosta haaverista Reijo lähti Englantiin.

– Opin kolmen kuukauden aikana puhumaan sujuvasti englantia, Reijo mainitsee.

TÄYTYY OLLA JOTAKIN, MIKÄ ON TOTUDELLISTA JA RAKKAUTTA.

Mutta Englanti ei osoittautunutkaan luvatuksi maaksi.

– Siellä oli järkyttävä materialismi. Ihmiset olivat tyytyväisiä oravanpyörä -elämäänsä. Siitä materialismi -järkytyksestä lähti lopullisesti käyntiin kahden vuoden etsikkoaika, Reijo muistaa.

Reijo etsi totuutta ja rakkautta.

– Ajattelin, että täytyy olla jotakin todellista ja jotakin syvempää. Täytyy olla jotakin, mikä on totuudellista ja rakkautta.

HERRAN RAKKAUS ILMESTYY

Etsikkookaanaan, Reijo sai hyvin voimakkaan kokemuksen. Hänellä oli monesti tapana heittäytyä sänkyyn ja kuunnella jotakin musiikkia ja samalla pohdiskella elämän tarkoitusta.

– Kerran kun kuuntelin jotakin, näin ilmestyksen. Tämä tapahtui neljä kuukautta ennen uskoontuloani. En ollenkaan ajatellut Jeesusta, vaan elämän tarkoitusta. Silloin näin ilmestyksen, jossa olin itse mukana, ja täynnä rakkautta: Se rakkaus, mitä olin etsinyt, oli minussa. Olin jossakin sellaisessa paikassa, jossa oli räikkääntyneitä ja väsyneitä, sairaita, rampoja sekä äitejä lapsineen. Heitä tuli tyköni. Ei minulla ollut rahaa eikä muuta, mutta se rakkaus, joka täytti minut, vaikutti sen, että nuo ihmiset saivat lohdutuksen ja avun elämäänsä. Kun olin siinä ilmestyksessä, tajusin: tämä on minun elämäni tarkoitus. Elämäni tarkoitus on olla avuksi toisille ihmisille.

– Minulle tuli sellainen ajatus, että tämä ilmestys on varmaan jotenkin tekemisissä Jeesuksen kanssa. Mietin, ettei tällaista rakkautta ole missään muualla. Tämä on jotenkin todellista.

Elokuussa 1976 Reijo aloitti lukemaan Raamattua siskonsa mainospuheen jälkeen. Lokakuun 31. 1976 oli erityinen päivä. Silloin Reijon tie suuntasi ensimmäistä kertaa aamukokoukseen Helsingin Saalemiin.

– Ennen kun kokous alkoikaan, tajusin: tätä minä olen etsinyt. Se rakkauden ilmapiiri oli niin vahva. Jumalan Hengen läsnäolo oli hyvin todellista ja koskettavaa. Rakkauden ja rauhan ilmapiiri oli käsinkosketeltavaa. En sanonut ääneen mitään. Sydämessäni vain tein päätöksen, että lähdän seuraamaan Jeesusta. Olin aina uskonut Jeesukseen. En ollut koskaan vastustanut Jeesusta. Jengienkin keskellä, jos ryyppättiin ja rällättiin, olin aina puolustanut uskon asioita.

– Minulle uskoontulo tarkoitti sitä, että tulee uskovaisek-

si, eli lähtee seuraamaan Jeesusta. Kahden viikon päästä menin kasteelle, ja liityin Helsingin Saalem-seurakuntaan.

HENKILÖKOHTAINEN KOKEMUS PYHÄSTÄ HENGESTÄ

Saarnaaja Niilo Ylivainio tuli Saalemiin elokuussa 1977, ja kokoussali Pengerkadulla oli ääriään myöten täynnä.

– Kokouksessa ylistäessäni koin kyllä Pyhän Hengen läsnäoloa, mutten puhunut kunnolla kielillä, enkä siis vieläkään saanut Hengen kastetta. Mutta sen jälkeen sanoin: ”Jumala, voisitko täyttää minut Pyhällä Hengellä, niin että itsekin tiedän sen.”

Seuraavana lauantaina nuorisokokouksessa kysyttiin, kuka kaipaa Pyhän Hengen täyteyttä. Reijo oli ensimmäisenä etuosassa, koska janosi sitä.

– Yhtäkkiä koin, kuinka sisälleni vuodatettiin jotakin todella taivaallista, paratiisin kermavirtoja taikka jotain hunajavirtoja. Kun sitä ihmettelin ja koin sitä Jumalan hyvyyden virtaa sisälläni, havahtuin, että minähän puhun kielillä ja olen täyttynyt Pyhällä Hengellä! Nyt minä tiesin itsekin sen, Reijo muistelee silmät kostuen.

KUTSU LÄHETYSTYÖHÖN

Juhannuksen aikaan 1977 Reijo oli helluntaiseurakuntien kesäkonferenssissa Keuruulla kavereidensa kanssa.

– Lähetysaarnajat ”paahtoivat” sanomaansa täysillä. Siihen aikaan, kun lähetysaarnajat tulivat Suomeen lomalle, he olivat suolaisia ja julistivat, että kuinka täällä vaan ollaan laakereillaan, vaikka sielut hukkuvat pakanuuden pimeydessä... Nautin siitä, vaikka hirveän suolaista tekstiä sieltä tuli. Halusin palvella Jumalaa. Tungen koko sisikuntani Herran eteen ja ajattelin: suolatkaa ihan pystyyn, Jeesuksen nimessä, haluan elää täysillä Jumalalle.

Kokouksessa saarnaajat haastoivat porukkaa lähetystyöhön vahvasti. Viimeinen puhuja esitti alttarikutsun: Onko täällä ketään, joka haluaa antaa elämänsä lähetysalttarille palvelemaan lähetystyössä?

– Koin niin, että no nyt vihdoinkin puhutaan asiaa! ja menin ensimmäisenä esille.

JUMALAN SUUNNITELMAT ETENEVÄT

Raamattukoulun jälkeen loppuvuodesta 1977 Jumala johdatti Reijon Seutulan Betania-seurakuntaan – maan suu-

KUN SITÄ IHMETTELIN JA KOIN SITÄ JUMALAN HYVYYDEN VIRTAA SISÄLLÄNI, HAVAHDUIN, ETTÄ MINÄHÄN PUHUN KIELILLÄ JA OLEN TÄYTTYNYT PYHÄLLÄ HENGELLÄ!

rimmasta helluntaiseurakunnasta pienimpään. Ensin Reijo oli vain kerran auttamassa siellä pyhäkoulussa siskonsa pyynnöstä, mutta tilanteen jälkeen hän kohtasi kokouspaikalla erään Jouko veljen. Veljekset päättivät tavata viikoittain evankelioinnin merkeissä. Työhön tuli mukaan myös Pirkko.

– Lopulta minulle tuli sellainen olo, että ei sitä tiedä, vaikka tuo Pirkko olisi se minun vaimoni.

Pirkolla oli selkeästi lähetyskutsu Andeille Etelä-Amerikkaan. Hänen kotinsa seinät olivat täynnä kuvia Andien intiaaneista.

– Kirjoitin Pirkolle, että minulla on kutsu palvella Jumalaa missä tahansa, ja jos hänellä on kutsu Etelä-Amerikan intiaanien pariin, niin... menemällä naimisiin hänen kanssaan myisin samalla itseni noiden Andien heimojen pariin.

Reijo ja Pirkko alkoivat seurustella 20.10.1978 ja kihlautuivat 6.11. Häitä vietettiin seuraavan vuoden puolella huhtikuussa 1979.

– Olisimme yhtä hyvin voineet mennä heti naimisiin jo 20.10. koska olimme molemmat rukoilleet ja saaneet Jumalalta vahvistuksen asiasta.

KENTÄLLÄ

Vuonna 1983 Jumala alkoi puhumaan Reijolle, että pian olisi aika siirtyä pois Seutulan Betaniasta. Pirkko näki sel-

laisen unenkin, että Reijo kulkisi Heikki Hurstin jalanjäljissä. Siihen aikaan Saalemissa koulutettiin Jumalan valtakunnan työntekijöitä. Sinne otettiin työhön saarnaajiksi aikovia.

Reijon uskollinen palvelu Jumalan valtakunnan työntekijänä palkittiin ja Saalem lähetti hänet perheineen lähetystyöntekijäksi Etelä-Amerikan Boliviaan ketsua-heimon pariin vuonna 1987.

– Olosuhteet siellä olivat aika rajut. Kaupunki-maaseutu jako oli hyvin voimakas. Jotta pystyi olemaan alkuperäisihmisten puolella, ja että he pystyivät luottamaan minuun ulkomaalaisena, edellytyksenä näytti olevan syvä tietoisuus siitä, keitä he ovat, ja että he tiedostivat sen, että arvostan heitä, ja olen heidän puolellaan.

– Menitpä mihin tahansa lähetyskentälle, kun saat siellä asuvien ihmisten luottamuksen, silloin pystyt toimimaan siellä. Tästä syystä meillä piti olla pitkä valmistautuminen ennen Boliviaan lähtöä.

Reijo neuvoa lähetyskutsua kantavia:

– Jos joku haluaa mennä jonkun kansakunnan keskelle pitkäaikaiseen työhön, ei riitä, että viet sinne Jeesuksen, koska ne ihmiset elävät tietyllä lailla siellä. On tärkeää ymmärtää, miksi he elävät, niin kuin elävät, ja tuntea heidän historiansa. Jumalan kutsun ja Etelä-Amerikan historian tuntemisen kautta, minuun kasvoi kansanvapauttajän sisu

ja mentaliteetti. Sydämeni huusi: tämä saatanan, synnin ja myös kovasydämisten ihmisten orjuuttama kansa tarvitsee oikeasti vapautta! Koin, että minun olisi ollut mahdotonta tunkeutua heidän keskelleen auttamaan heitä ilman, että olisin tuntenut heidän historiaansa ja keitä he alun perin ovat oikeasti. Jumala antoi minulle syvän ja pitkäkestoisen rakkauden heitä kohtaan.

Muutaman vuoden kuluttua Reijo palasi perheineen Suomeen vuodeksi. Perhe palasi taas takaisin kentälle 1991 ja siitä neljän vuoden kuluttua seurasi tauko Suomessa vuonna 1995. Ikävä heimon pariin oli kova, ja lähtö tuli taas vuonna 1999, kunnes Hänniset palasivat kotiin Suomeen 2004.

Sen jälkeen Reijo on tehnyt useita lyhyempiä muutaman kuukauden matkoja Boliviaan, vuosien 2005-2018 aikana, ja hän ehti palvella pastorina Helsingin Citykirkossakin kuuden vuoden ajan. Nyt Reijolla on uusi vaihe elämässään ja palvelutyössään Toivon Saattue lähetysyhteyden myötä.

JUMALAN RAKKAUDEN LÄHETILÄS - MEIJA KYLLÖNEN

Reijon ja Arin tavattua toisensa, he rukoilivat puolitoista vuotta kolmatta henkilöä, joka tulisi mukaan Toivon Saattueen hallitukseen. Jumala johdatti tälle paikalle selkeästi Meija Kyllösen, joka toimii myös yhdistyksen sihteerinä. Tuntematon kasvo Meija ei ollut ennestään, sillä Reijo oli ehtinyt toimia Meijan mentorina vuodesta 2015.

– Kun Reijo kysyi, tulisinko kolmanneksi tähän yhdistykseen perustajaksi, rukoilin sitä asiaa ja sain siihen rauhan. Ja siitä se alkoi. Koin heti, että tulen tähän yhdistykseen sihteeriksi, Meija kertoo iloiten.

||

**MENITPÄ MIHIN
TAHANSÄ LÄHETYSKENTÄLLE,
KUN SAAT SIELLÄ ASUVIEN
IHMISTEN LUOTTAMUKSEN,
SILLOIN PYSTYT TOIMIMAAN
SIELLÄ.**

JUMALAN RAKKAUS YLILUONNOLLINEN ON, SE ON NIIN EHDOTON. JA AIVAN LOPUTON.

Meija Kyllösen lapsuuden tarina alkoi Helsingistä. Meijan täti ja hänen myötänsä Meijan isä ja isän äiti olivat tulleet uskoon vähän ennen Meijan syntymää. Perhe suuntasi maaseudulle Meijan ollessa 5-vuotias. Siellä isä luki usein Raamattua ja Meija kävi sunnuntaisin kylän pyhäkoulua. Vanhempien työn vuoksi perhe muutti usein paikkakunnalta toiselle. Vanhemmat erosivat Meijan ollessa 15-vuotias.

– Aloin etsimään Jumalaa lukioiässä. Luin psalmeja. Etsin apua omaan sisäiseen ahdistukseen, Meija kertoo.

Meija kävi ammattikorkeakoulun ja valmistui liikunnan-ohjaajaksi. Niihin aikoihin Meija kuunteli hengellistä musiikkia ja kävi erilaisissa rukousilloissa. Isä alkoi rukoilla hänelle uskovaa ystävää.

– Ihmettelin, kun sain aikuisiällä uuden ystävän. Tämän ystävän kautta löysin kotiseurakunnan. Puolestani rukoiltiin eräässä rukousillassa ja sain Pyhän Hengen. Sen jälkeen Raamattu alkoi avautumaan minulle kuin elävä kirja. Siitä tuli minulle loputtoman mielenkiintoinen ja sitä se on edelleenkin minulle. Silloin myös rakastuin Jeesukseen ja ymmärsin, että me olemme seurakunnassa kaikki samalla asialla.

Meijan kutsu linkittyi suoraan Jumalan rakkauteen.

– Haluan Jumalan saavan tilaa minussa ja pääsevän toimimaan kauttani välittämöksen Hänen rakkauttaan tässä maailmassa. Uskon, että rakkaus on ihmisen perustarve ja Jumala voi rakkaudellaan muuttaa kaikista paatuneimman rikollisen sydämen. Tämä muutos on Jumalan teko. Kukaan ihminen ei voi rakastaa toista ehjäksi, mutta Jumala voi. Meidän jokaisen sisällä asuu lapsi, joka kaipaa ja huutaa rakkautta, jopa jokaisen aikuisen sisällä, Meija kuvailee.

Meijan sydämeltä nousee laulu.

– Jumalan rakkaus yliluonnollinen on, se on niin ehdoton. Ja aivan loputon.

– Jumalan rakkauden ylivertaisuuden todellisuus puhuttelee minua. Hänen, joka sitoo särjettyjä sydämiä ja vapauttaa vangittuja erilaisista riippuvuuksista. Rukoukseni on, että hän voisi nostaa alaspainettuja ja masentuneita.

Jumala saa olla keskeinen Meijan arkielämässä.

– Päivittäin arkielämän keskellä polvistun välillä Jumalan eteen, kun laitan pyykkejä tai tiskaan. Kiitollisuus Isää kohtaan on elämäni perusvire. Jeesus tuli, että me tunnetaisiin Isä, Meija itkee liikuttuneena Isän rakkaudesta. ■

TIETOA

LÄHETYSYHDISTYS TOIVON SAATTUEESTA

Kirjoittaja: Daniel Pant

MITEN TOIVON SAATTUE SAI ALKUNSA?

Reijo: Näin Hengessä liikehdinnän, joka oli kuin satoja lintuja käsittävä hanhilauman lentue. Koin, että "saattue" kuvaisi sitä hyvin. Ensin ajattelin nimeksi ilman muuta "Kirkkauden Saattue", mutta sitten tuli ajatus, että siinä voidaan mennä liian kirkkailla valoilla, jos tullaan toimimaan esim. Aasiassa, joten nimeksi valikoitui Toivon Saattue.

MIKÄ ON TOIVON SAATTUEEN NÄKY?

Reijo: Yksi Toivon Saattueen avainsana on "mahdollistaa". Se, mitä yksi ihminen saa aikaan, on aika rajallista. Haluamme mahdollistaa toisia lähtemään ja olla avaamassa mahdollisuuksia toisille. Toivon Saattue ei yritä kilpailla minkään seurakunnan eikä lähetysjärjestön kanssa. Kaikkia, jotka toimivat Jumalan valtakunnan hyväksi, me siunaamme, tietenkin.

On ihmisiä, joita kukaan ei ole lähettämässä, mutta jotka Jumala on kuitenkin kutsunut lähetystyöhön. Kun Isä selkeästi tuo nämä ihmiset meille, haluamme antaa Jeesuselle mahdollisuuden, jotta Hänen antamansa lähetyskutsu voi toteutua näiden ihmisten elämässä. Osuutemme on siis olla mahdollistamassa ja auttamassa heitä lähtemään. Olemme rukoilleet ja sopineet Isän kanssa, ihan ääneen, että Pyhä Henki tuo luoksemme ne, jotka Hän tahtoo lähettää kauttamme.

Ari: Rakennamme Jumalan valtakuntaa ja haluamme ajaa Jumalan valtakunnan asiaa. Yhteys on meille tärkeää, että sydämemme on yhdistynyt rakkaudessa. Palvelemme tämän maailman ihmisiä. Haluamme tehdä yhteistyötä niiden kanssa, jotka haluavat olla palvelijoita.

Meija: Toivon Saattue on tuomassa toivoa ihmisille, jotka ovat menettäneet toivonsa. Toivo ei perustu mihinkään tyhjään vaan se perustuu Jumalan lupauksiin.

MITEN TOIVON SAATTUEESEEN VOI TULLA MUKAAN?

Reijo: On kahdenlaisia tulijoita: rakennamme kotimaahan Suomeen kuormastoa. Meillä on näky siitä, että nämä meidän yhteisössämme olevat ihmiset ovat joko lähettäjiä tai lähtijöitä. Yhteisöämme voisi kutsua myös kotiseurakun-

naksi tai koti-srk-verkostoksi, sillä kokoonnumme kodeissa. Sanan mukaan kuormastossa oleva saa saman palkan, kuin eturintamassa taistelevat.

Toivon Saattueessa mennään "lähetystyö edellä". Kaiken toimintamme on tarkoitus johtaa ulos maasta. Haluamme tietoisesti painottaa niin päin, että lähetystyö on sitä, että lähetetään tai lähdetään pois maasta. Ts. emme halua sotkea Suomen sisällä tapahtuva uskosta osattomien evankeliointia ja ulkomaille suuntautuvaa lähetystyötä toisiinsa. Tämä voi jopa ärsyttää joitakin. Mutta tällä haluamme vain terävöittää omaa profiiliamme ja olemassaolomme tarkoitusta ulkomaille suuntautuvana lähetysjärjestönä (yhteytenä). Tämä ei ole kuitenkaan pois Suomelta, vaan siunaus Suomelle – ja itse asiassa jopa siunauksen edellytys.

Reijo: Suomen siunaus on riippuvainen siitä lähetystyöstä, mitä täältä tehdään ulkomaille. Kun temppelin alta lähti virta virtaamaan, se nousi ja nousi aina uimavedeksi asti, mutta rämeet ja lätäköt joutuivat suolan valtaan. Ei voida ajatella pelkästään Suomen herätystä, sillä Suomi ei saa sitä kaipaamaansa siunausta, jos se ei avaa patovirtoja ulos täältä. Suomi on säilyttänyt itsenäisyytensä sen tähden, että Jumala halusi käyttää lähetystyössä Suomea. Täytyy olla virrat taivaasta sydämiimme ja sitten myös väylä auki ulos maailmaan, armosta ja levosta käsin.

Reijo: Ulkolähetystyön lisäksi haluamme myös tarjota hengellisen kodin niille, joilla sitä ei ole missään; eli koota lampaita, jotka ovat kateissa – kodeissa kokoontuvaan uskovien yhteyteen, eli seurakuntaan.

Ari: Voimme kaikki rukouksen tasolla yhtyä tähän työhön. On mahdollista varoinkin palvella.

Meija: Meillä on jo joitakin kotiseurakunta ryhmiä. Olen huomannut, että jos käymme vain sunnuntaisin seurakunnan kokouksissa, niin emme opi oikein tuntemaan toisiamme ja sen takia haluaisin olla tuomassa kotiseurakuntia enemmän tänne Suomeen. Suunnitteilla on myös erilaisia koulutuksia. Voit ottaa yhteyttä meihin kolmeen, jos lähetystyö on kutsuna voimakkaasti sydämelläsi.

KATSO LISÄTIETOA:

WWW.TOIVONSAATTUE.FI